

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 08 februarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 aprilie 2017, declarat de inculpatul

***Tudor Vasile XXXXXXXX**, născut la
xx xxxxxxxxxxx xxx, originar și locuitor al s. XXXXXXXX,
str. Xxx XXXXXX xx, mun. XXXXX, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 16.08.2016 – 08.02.2017,
instanța de apel: 05.04.2017 – 26.04.2017,
instanța de recurs: 04.08.2017 – 04.10.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 08 februarie 2017, Tudor Vasile a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la 1 an închisoare, în baza art. 171 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 08 februarie 2017.

2. Instanța de fond a constatat că la 23 aprilie 2015, aproximativ ora 06.00, acționând intenționat, fără permisiune, a pătruns ilegal în domiciliul lui XXXXX X., din s. XXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX, unde a aplicat violența fizică în privința ultimei, refuzând să părăsească domiciliul.

Tot el, la 23 aprilie 2015, aproximativ ora 06.00, acționând intenționat, după ce a pătruns ilegal în domiciliul lui XXXXX X., din s. XXXXXXXX, r-nul XXXXXXXX, având scopul satisfacerii poftelor sexuale, prin constrângere fizică, aplicând lui XXXXX X, a.n. xx xx xxx, multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului și peste corp cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din

25.05.2015 leziuni corporale medii, contrar voinței ultimei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra din cauza vârstei înaintate, a întreținut cu ea un raport sexual în formă obișnuită.

Tot el, la aceeași dată și oră, acționând intenționat, după ce a pătruns ilegal în domiciliul lui Xxxxx X., din s. XXXXXXX, r-nul XXXXXXX, având scopul vătămării integrității corporale, profitând de starea de neputință evidentă a lui Xxxxx X., care se datorează vârstei înaintate, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului și peste corp cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din 25.05.2015 leziuni corporale medii, sub formă de fractura coastelor 7-8-9-10 pe linia medie-axilară dreapta cu deplasare, echimoze pe față, torace dreaptă, torace pe stânga, brațul, antebrațul și mâna dreaptă, antebrațul și cotul stâng, coapsa stângă, excoriații gamba dreaptă.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că a servit în gospodăria părții vătămate 3 pahare de vin, dar nu a vorbit cenzurat, nu a bătut și violat pe nimeni.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, este dovedit că la 23.04.2015, între orele 06.00 – 08.00, inculpatul s-a aflat în domiciliul victimei, fapt confirmat și de el însuși.

Versiunea acestuia că ar fi fost invitat de partea vătămată este combătută de aceasta, care a declarat că inculpatul a pătruns în casă fără consimțământul ei, iar atunci când i-a cerut să părăsească domiciliul el a refuzat, declarând că dorește să întrețină relații sexuale cu ea. Însă, când i-a spus să o lase în pace, acesta s-a năpustit asupra ei lovind-o cu pumnii, după care a violat-o.

Declarațiile părții vătămate sunt confirmate de martorii XXXXXXXXXXXX X. și Xxxxx X., care au relatat că Xxxxx X. li s-a destăinuit cu referire la agresiunea inculpatului, după care, urmându-le sfatul, s-a adresat la poliție cu o plângere.

Aplicarea violenței față de partea vătămată se mai dovedește și prin concluzia raportului de expertiză medico-legală, potrivit căreia lui Xxxxx X. i-au fost cauzate leziuni corporale medii, sub formă de fractura coastelor 7-8-9-10 pe linia medie-axilară dreapta cu deplasare, echimoze pe față, torace dreaptă, torace pe stânga, brațul, antebrațul și mâna dreaptă, antebrațul și cotul stâng, coapsa stângă, excoriații gamba dreaptă.

La fel, martorul apărării Xxxxx X., care este mama inculpatului, a declarat că în discuție partea vătămată i-a confirmat că a fost bătută și violată de inculpat, iar când i-a propus bani pentru compensarea pagubei, ea a refuzat.

Temeiuri de a nu crede partea vătămată nu sunt, declarațiile acesteia fiind credibile, obiective și în concordanță cu alte probe, pe când versiunea înaintată de inculpat este o metodă de a duce în eroare instanța, pentru a evita pedeapsa.

Au fost dovedite și agravantele componentelor de infracțiune incriminate inculpatului, confirmându-se că violarea domiciliului a fost însoțită de aplicarea violenței, fapt dovedit prin constatarea la partea vătămată a vătămarilor corporale. La fel, reieșind din vârsta înaintată a părții vătămate, inculpatul a agresat-o profitând de starea ei de neputință, conștientizând că aceasta nu o să-i opună rezistența corespunzătoare.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșită cu aplicarea violenței, în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința și în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu este la prima abatere de la lege, anterior în privința lui fiind pornite mai multe cauze penale, inclusiv și pe infracțiuni analogice.

3. Avocata Ganușceac Larisa a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a invocat, că în privința inculpatului a fost emisă o sentință de condamnare fără existența unor probe elocvente.

Martorul Xxxxx X. a declarat că atunci când a venit la Xxxxx X. acasă, acolo se afla inculpatul, însă în prezența lui nu a avut loc nici o ceartă.

Partea vătămată nu a participat în cadrul ședințelor de judecată, drept motiv servind starea de sănătate precară, însă careva certificat medical confirmativ nu a fost prezentat.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a declarat că a servit 3 pahare de vin cu partea vătămată, după care a venit și Xxxxx X. care l-a întrebat cine este și de unde vine. Ulterior au ieșit toți 3 din odaie. El personal nu a vorbit cu partea vătămată necenzurat, nu a lovit și violat pe nimeni.

La examinarea cauzei i-au fost încălcate toate drepturile, nefiindu-i dată posibilitatea de a adresa întrebări părții vătămate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 aprilie 2017, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut, că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art. 101 Cod de procedură penală, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, în confirmarea acestei concluzii fiind reținute declarațiile martorilor Xxxxxxxxxxxx X., Xxxxx X. și Xxxxx X., cât și probele scrise ale cauzei, precum: raportul de expertiză medico-legală nr. 123 din 25.05.2015 că lui Xxxxx X. i-au fost cauzale leziuni corporale medii, sub formă de fractură a coastelor 7-8-9-10 pe linia medie-axilară, dreapta cu deplasare, echimoze față, torace dreapta, torace pe stânga, brațul, antebrațul și mâna dreaptă, antebrațul și cotul stâng, coapsa stângă, excoriații pe gamba dreaptă; actul nr.400a-2015 din 20.08.2015 de expertiză psihiatrico-legală de ambulator că Xxxxx X.,

prezintă semne ale traumei psihologice - depresie, frică, sentimentul lipsei de securitate, insomnie, de maladii psihice nu suferă, înclinații de a exagera evenimentele percepute nu s-au depistat; actul nr. 449a-2015 din 29.09.2015 de expertiză psihiatrico-legală de ambulator că Tudor V. suferă de tulburare organică de personalitate, în perioada comiterii infracțiunii ce i se impută, dereglări psihotice temporare nu a manifestat, se afla în stare de ebrietate alcoolică simplă, care nu l-a privat de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale și deci poate fi recunoscut responsabil; revendicare pe numele lui Tudor V. că anterior a fost tras la răspundere penală – prin sentința din 22.12.2014 încetat procesul în baza art. 171 alin. (1) Cod penal pe motivul împăcării părților, prin sentință din 18.01.2012 fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, prin sentința din 26.04.2012 încetat procesul în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal pe motivul împăcării părților, ordonanță privind încetarea urmăririi penale din 05.04.2012, sentință din 18.01.2012 - fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, sentința din 19.06.2002.

Versiunea inculpatului că ar fi fost invitat în casă de partea vătămată este combătută de ultima, care a declarat că acesta a pătruns în casă fără consimțământul ei, a izbit-o și a lovit-o cu pumnii, după care a întreținut cu ea raport sexual contrar voinței sale, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 123 din 25.05.2015, leziuni corporale medii.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 449a-2015 din 20.09.2015, Tudor V. se afla în stare de ebrietate alcoolică simplă.

Astfel, probele examinate de instanța de fond și cercetate în instanța de apel demonstrează integral vinovăția inculpatului, în acțiunile lui întrunindu-se semnele componente ale infracțiunilor consumate prevăzute de art. 179 alin. (2), 171 alin. (1) și 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal.

La stabilirea măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, instanța de fond a ținut cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea infracțiunii săvârșite, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, de persoana celui vinovat; circumstanța agravantă a cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, justificat a reținut că corectarea și reeducarea inculpatului Tudor V. este posibilă în condițiile izolării de societate, aplicându-i-se pedeapsa cu închisoare.

Apelurile înaintate sunt formale, nefiind indicată eroarea judiciară, fiind doar relatate faptele conform viziunii apelanților sub formă de apărare, motiv pentru care urmează a fi respinse ca fiind declarative, careva probe și dovezi în confirmarea argumentelor date nefiind prezentate, pe caz nefiind constatate careva temeiuri de casare a sentinței.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și dispusă rejudecarea cauzei.

Recurentul invocă, că nu a recunoscut cele incriminate. Cauza nu a fost examinată sub toate aspectele, fiindu-i încălcate drepturile prevăzute de art. 10, 17, 19, 254 Cod de procedură penală, art. 20 din Constituție și art. 6 din CEDO.

Argumentele sale nu au fost examinate și apreciate prin prisma probelor prezentate de el și a materialului probator administrat de procuror. Nu a fost audiat pe marginea plângerii sale, precum nici persoanele responsabile.

Procurorul a emis o hotărâre fără a da apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității.

Instanța de apel la examinarea apelului i-a încălcat dreptul de acces la justiție, nefiind auzit de instanța de fond așa cum prevede cauza CtEDO Fomin vs R. Moldova nr. 36755/06.

În drept, recursul este fondat pe *art. 437, 438, 439, 444, 449 CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod

concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Xxxxx X., declarațiile martorilor XXXXXXXXXXXX X., Xxxxx X. și Xxxxx X., raportul de expertiză medico-legală nr. 123 din 25.05.2015 că lui Xxxxx X. i-au fost cauzale leziuni corporale medii, actul nr. 400a-2015 din 20.08.2015 de expertiză psihiatrico -legală de ambulator că Xxxxx X. prezintă semne ale traumei psihologice - depresie, frică, sentimentul lipsei de securitate, insomnie, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de fond și cea de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond și de apel, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i-a fost aplicată pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul de pe rol este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul nominalizat este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Tudor Vasile XXXXXXXX, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 08 februarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 aprilie 2017, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco